

# FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

.....

APARE DUMINECA

.....

<b>Prețul abonamentului:</b>	<b>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.</b>	<b>Prețul inserțiunilor:</b>
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

## Prea Sfinția Sa Arhiepiscopul Filaret Musta Doctor honoris causa

Facultatea de Teologie din Cernăuți, în ședința Consiliului profesoral din 17 Mai a. c. a conferit unanim titlul de Doctor în Teologie „honoris causa” Prea Sfințitului nostru Arhiepiscop și vicar episcopesc Filaret Musta. Joi în 4 Iulie a. c. Domnul decan al numitei Facultăți Dr. Vasilie Loichiță a înmănat, în mod sârbătoresc bătrânului arhiepiscop această diplomă.

Vreme nu s'a strecurat multă decând Prea Sfințitul Arhiepiscop a trecut peste patriarhala vârstă de nouăzeci de ani. Cronicar tiner al faptelor coapte de bătrân, n'am îndrăsnit să cuprind atunci toată titanica ispravă a acestui neîntrecut bărbat, într'un mănunchiu de vorbe. Totuș n'am putut retăcea că pe cât de lung, pe atât de strălucit este șirul anilor cari împletesc viața Prea Sfinției Sale. O viață curată și plină de cumpăt; model între modele și întru chipare de virtuți, este o grăitoare pildă de urmat!

Cunoștințele sale vaste, culese zi cu zi, cu răbdare dar sistematic, i-au creat un loc de frunte între ierarhii noștri; cuvântul său dospit în filele cărților sale dragi și rostit cu judecată, era autoritar în tot locul și ca o sentință era ascultat.

Prea Sfinția Sa a fost și este o neador-mită strajă a Bisericii lui Christos din această margine de țară. Impiedecat de mai marii zilelor din trecut de a ocupa tronul de episcop al acestei eparhii, s'a apropiat tot mai strâns de Christos, înțelegând că servindu-l pe Acela, va ajuta și neamul său obidit!

Cine — apoi — știe cât s'a sârguit Arhiepiscopul Filaret Musta pentru dreapta rezolvire a litigiilor bănești născute în urma emancipării celor două dieceze (Caransebeșului și Aradului) de sub legăturile ierarhiei sârbești — între aceste două eparhii, acela va putea să aprecieze, nu numai pe fiul bun al eparhiei sale caransebeșene, ci pe omul înțelegerii bune și al dreptății sfinte!

În viață a fost credincios următor al cuvintelor Sfântului Apostol Ioan... De iubește cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru dânsul. Lumea este vremelnică iar vremelnicia minciună; singur adevărul este etern: Și lumea trece și pofta ei, iar celce face voia lui Dumnezeu, petrece în veac, după cuvântul aceluiaș sfânt apostol.

Viața sa întregă e o neîntrecută școală a binelui și a adevărului; persoana sa integră un semn de poruncă pentru abnegație și devotament la lucrul lui Christos.

Iată pentru ce ni-e drag Venerabilul nostru Arhiepiscop.

Iată pentru ce atențiunea Consiliului profesoral al Facultății teologice din Cernăuți produce deosebit de profundă satisfacție în inimile noastre. O satisfacție îndoită, căci dându-i-se muncii desinteresate apreciere și chiar recunoștința cuvenită, se dă, în acelaș timp, un vot de binemeritată laudă mult încercatei noastre eparhii, acum și totdeauna...

Intru mulți ani Stăpâne!

**Invitare.** *Prea Sfințitul Episcop primind o scrisoare anonimă, cu subscrierea „Un creștin“ în care îi releviază mai multe neajunsuri, invită pe scriitor să binevoiască a-l cerceta ca să-i descopere și cu graiu viu neajunsurile, căci P. S. Sa primește cu recunoștință pe orcine, care, zăcându-i la inimă binele sfintei noastre biserici, îi atrage atențiunea la eventuale neajunsuri.* *Redacția.*

## Conștiința creștină.

de: A. U. Doloveanu

Pedagogia creștină, adecuată sistemului filozofic al spiritualismului armonic are de scop, — după cum am spus și'n articolul precedent — concilieria celor două euri, înprimându-le pecetea preceptelor creștine, având drept consecință trăirea fidelă a unei atare vieți. Acestei trăiri îi este indispensabilă perceperea, însușirea și în fiine conformarea acțiunilor noastre acelor imperative. Necesită deci existența unei conștiințe creștine.

Conștiința nu este un produs tardiv, rezultat al evoluției sociale, — după cum mărturisesc diferitele aserțiuni sociologice; nici un rezultat al unei îndelungate și asidui acumulări de percepții și apercipții unificate; nici nu e provenită din constanta și consequenta reacționare la diversele excitări și impulsuni externe și interne mai ales, — după cum o ajustă ipotezele psihologilor materialişti și empirici.

Conștiința este un postulat înăscut simultan ființei umane, deci immanentă, avându-și originea într'o realitate suprasensibilă. Confuzia și dificultatea stă în felul ei de a fi flexibilă factorilor cari o influențează, și'n maleabilitatea ei, care o ajută a fi susceptibilă procesului evolutiv al culturii. Negarea existenței conștiinței la popoarele primitive, — de către unii sociologi și psihologi — își are o dublă explicare: întâia, e ciclopismul unor atari concepții — necompetente a trata chestiuni cari transgresează cadrele științei lor unilaterale — a doua explicare e felul foarte incomprehensiv și rudimentar de reacționare a conștiinței, putându-se confunda cu o acțiune reflexă; inconștientă deci.

Conștiința este un postulat inerent ființei umane dar, ceeace dă anză sociologilor și psihologilor a-i contesta potențarea, deci existența la popoarele primitive e starea de somnolență și lentă ascensiune. *Conștiința există virtual la cele mai primitive popoare dar îi lipsește impulsul extern pentru a-și confirma viabilitatea.*

Socrate numește conștiința „daimonion“. Glas dumnezeesc, care regulează și acordează voința personală cu voința Binelui suprem, — prim movens în sistemul filozofic al său, — trasând astfel o normă certă și definitivă, pentru trăirea unei intense vieți morale.

Kant o numește „imperativ categoric“, conceput ca principiu și regulă, care se impune voinței ca ordin universal și absolut.

*Sf. Ion Gură de Aur ne-o expune în modul cel mai eclatant zicând: „Când Dumnezeu a făcut pe om, a sădit în fiecare judecata nemincinoasă, a binelui și a răului, adică conștiința“.*

Este inutil a cita și din Sf. Scriptură căci exemple sunt din abundență.

După succinta incursiune asupra genezii și dovedirii potențării conștiinței la orice ființă umană, — afară de alienați — indiferent de stadiul evoluției, *concludem prompt și categoric: Conștiința este un postulat inerent și immanent ființei umane, avându-și originea într'o realitate care transgresează contingențele imediate empirice, adică transcendență.*

Bazat pe cele de până aici fac o mică digresiune afirmând că, *materialismul „modern“ nu va putea nici odată să extirpeze dumnezeescul din om adică „eul divin“ putând doar să-l disimuleze temporal derutându-i conduita religios-morală.*

După ce am tratat chestiunea indicându-i adevărata accepțiune, trecem la tratarea temei abordate.

*Conștiința creștină este un postulat al ființei umane, care indică realitatea unui „Ce“ suprauman; sursă inepuizabilă a adevărului, iubirii și dreptății, identică cu cea din preceptele susținute și sublim practicate de Iisus și apostoli, imaculat conservate de Biserica prin cultul divin.*

Conștiința creștină e primordialul exponent al creștinismului care-și validează viabilitatea în practica fidelă a cultului divin.

*Rolul pedagogiei creștine e, de a fi factorul impulsiv în ansamblul tendințelor de emendare, vulgarizare, intensificare a conștiinței creștine, debarasându-o de molosul superstițioaselor credințe autropomorifice păgâne. Intensificându-o și clarificându-o va contribui direct la regenerarea vieții spirituale a umanității, idealizându-o și sfințindu-o până la o ritmizare și identificare cu viața însăși a divinității — identificare luată în sensul: — cred în Dumnezeu dar nu cred despre El, aspirând la o contopire cu divinitatea.*

*Autenticitatea unei atare vieți se confirmă în experiența religioasă, — cultul divin — sintetizată într'o formă concretă mistică-reală: Biserica, axă a întregii religii creștine. Biserica menține trează conștiința creștină și actualizează experiența religioasă prin rit și liturgie.*

Tinzând — pedagogia creștină — să intensifice conștiința creștină, implicit va transfigura personalitatea credinciosului ridicându-o la maxima potență a sacrificiului entusiast pentru triumful adevărului, dreptății și iubirii în lume. *Predominarea conștiinței creștine înseamnă, trăirea unei vieți conform virtuților creștine.*

*Vom staționa în actuala imobilitate spirituală până nu se va mai putea zice că avem „o preoțime în inactivitate, fermă doar în rutină“.*

## O conferință preoțească la Buziaș.

Era ziua de prima Iulie. Zi frumoasă de vară, liniștită ca suprafața mării nebătute de valuri. Dinspre gară vin grupuri de preoți în număr mare. Sunt preoții tractului Buziaș, în ținută ireproșabilă. Fac la un loc dejunul...

La ora 8 sună clopotul bisericii, mergem la rugăciune să invocăm Duhul Sfânt peste lucrările noastre, căci suntem convocați la o conferință de P. O. D. protopop, în cauza fasionării venitelor bisericii și preoților,

Pontifică frumos preotul Avram Ciocoiu din Vucova; strana o conduce fratele Gh. Clecan din Stamora cu vocea-i frumoasă, iar frații ceialalți acompaniază plăcut și înălțător. Mergem apoi la întrunire în localul fostei școale confessionale — azi casă națională — unde P. O. D. protopop Ioan Gheția distribue preoților tipăriturile referitoare la fasionarea venitelor preoților și a bisericilor și dă indicațiuni cum să fie umplute. E vorba de salarizarea clerului. Consfătuirea se termină relativ repede și suntem încunoștințați că P. S. Sa Dl. nostru Episcop eparhial va veni în mijlocul nostru, ceea ce preoțimea ia cu plăcere la cunoștință.

Peste puțin timp P. S. Sa și apare în ușa salei; — preoții intonează cu elan imnul arhierelui: „Pe stăpânul...“ P. S. Sa întră dând preoților binecuvântarea arhierescă, apoi ocupând loc la masa presidială invită pe preoți să ocupe locuri pe scaune. Sunt de față treizeci de preoți — cari cu nesaț ascultă cuvintele bunului lor Arhipăstor.

P. S. Sa e la băile Buziaș pentru căutarea sănătății. E suferind încă. O tradează fața-I pală și vocea-I slăbită.

Vorbește calm, lin și convingător. Muștră, însă ca un adevărat părinte: cu blândețe, așa că nimeni nu se supără.

Ne aduce aminte cum să exercităm taina pocăinței și a cuminecăturei, ca să se edifice poporul.

Ne face băgători de seamă să nu ne înjosim prin purtări nedemne. Să ne ferim de patimi. Fiecare preot să fie misionarul satului său.

Instituțiile centrale să le sprijinim mai bine, mai eficace.

Ne îndeamnă apoi să înființăm și mărim fondurile parohiale, ca și frații noștri din Bucovina și Basarabia, căci prin aceasta se întărește biserica și tagma preoțească e pusă mai la adăpost de grijile materiale ale existenței.

Ne slătuește și îndeamnă să predicăm regulat. Nu e de absolută trebuință să ne prezentăm în fața poporului cu predici prea sistematice, după toate regulile omiletice, ci să predicăm cald și convingător, aplicând exemple din viața de toate zilele, căci asemenea cuvântări sunt mai bine gustate de poporul de rând.

Catehizațiunea să fie ținută regulat, căci prin ea ne creștem colaboratorii de mână.

În sfârșit ne cheamă și îndeamnă să ne iubim frățește unii pe alții.

După terminarea cuvântării P. S. Sa se ridică și face cerc cu preoții cari-I sunt prezențați pe rând de P. O. D. protopop tractual, părăsește apoi sala, în care timp preoții cântă în cor: „Întru mulți ani stăpâne!“

\*

Incheind această scurtă dare de seamă trebuie să constat, că coborârea arhierelui în mijlocul preoțimei sale și petrecerea câtorva clipe cu noi cei mulți și umili sortiți a ne trece zilele în bezna satelor — nu poate fi decât binefăcătoare, edificatoare.

Mulțumim deci P. S. Sale pentru prețioasele sfaturi date nouă cu atâta iubire, cari ne vor servi de îndreptar. Zic îndreptar, căci recunoaștem — oameni fiind și noi că nu putem fi fără scăderi. Sunt între noi cari „dorm“ cum zice apostolul. Și sunt și de aceia, cărora numai o muștrare blândă le poate ajuta, — căci „ajunge zilei răutatea ei“. Cuvântul blând în totdeauna e ascultat cu drag și urmat. Cu atât mai vârtos cuvintele înțelepte și pline de iubire adevărat apostolică ale Arhipăstorului nostru, cari au avut asupra noastră rolul binecuvântatei ploii cerești, care cade pe holdele însetate de căldura verii. Ele au pătruns și s'au încrustat în inimile noastre — făcând ca ziua de prima Iulie a anului acestuia să ne fie o dulce suvenir, o zi de care cu drag ne vom aduce aminte totdeauna.

Întru mulți ani Stăpâne!

Cadar la 2 Iulie 1929.

Pr. T. R. Perianu.

## Iertăm ori urâm!

Meditație de preotul: **Sinesiu Bistreanu.**

Cântarea sfântă glăsuiește: Să iertăm totul pentru înviere . . . . și să zicem „fraților“ și celor ce ne urâsc pe noi.

Asemănarea „Fiului rățacit“ spune apriat despre iertare și nu ură.

Deaceea s'o știm, că celce urâște pe semenul său, numai creștin nu e, și aceasta numai din pricina că un astfel de om nu posedă ceea ce e mai de căpetenie, mai de preț în întreaga noastră lege dumnezeiască, aceea ce ar trebui se fie inima ori viața chiar, adevărat iubirea. Că nevoit sunt să socotesc ca cel mai vrăjmaș îndemni, dacă eu n'aș ierta pe celce cu sinceritate cerșește iertarea, ori aș respinge mâna ce mi se întinde spre împăcaciune; n'aș afla de cuviință a ușura pasul celui ce pornește la împăcaciune; mai mult, n'aș fi prevenitor la reîntemeierea păcii și a liniștei. Atunci m'aș fi dovedi de un mare păcătos, că aș ofența pe Dumnezeu. Voind eu să fiu considerat de adevărat creștin, e nevoie ca să mă supun oricărei încercări ce mă îndeamnă a suporta cu răbdare mânia, batjocura ori chiar nedreptatea venită dela răuvoitorul, căci Mântuitorul răstignit pe cruce rostise: „Părinte iartă-le lor . . .“

Biserica adesea mă întreabă: Omule, vreau să știi anume, oare nu e credința ta în Dumnezeu asemenea aurului fals, deci nu te întreb cât te rogi; că oare mergi adesea la biserică, că darnic ești în binefaceri, că te simțești mulțumit că le poți îndeplini, ca îți sunt ele de folos.

Doresc să aflu: oare te păzești de a cădea în patima mâniei, în ură și răzbunare, și că ești iertător oare; căci vreau să-ți spun apriat că la dimpotrivă toate însușirile bune ce le-ai avea, eu le consider de înfățișări, de minciună și deci neplăcute lui Dumnezeu.

Și mă îndeamnă apriat ca să mă împac cu Dumnezeu și să iert celui ce mi-a greșit, căci spune Mântuitorul, că numai astfel fiind, mă consideră de adevărat creștin.

De m'a ofențat cineva grav și mi-a pricinuit o mare nedreptate, — cum probabil n'am suferit cândva — totuși să-l iert; căci se cuvine a smulge din inimă orice remășiță a urei și a zăvori cu lanț de fier duhul răzbunării, or să-l zvârlim departe de noi, căci altfel n'o să avem parte de mila cerească ce ne-o îmbie Mântuitorul. Fie că mă voiu nevoi cu întreaga voință și'n dreapta și'n stânga, ori că-mi închipui că am diterite scuze, totuși porunca „iubirei vrăjmașului“ mă urmărește în continu și își cere dreptul său. **Evangelia** spune apriat aceasta: „Iubiți pe

vrăjmașii voștri, binecuvântați pe ceice vă blestema, faceți bine celor ce vă urâsc și vă rugați pentru ceice vă supără și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru celui din ceruri; căci El răsare soarele său și preste cei răi și preste cei buni, și ploaia preste cei dreți și preste cei nedreți“. Ev. Mat. 5. 44-45.

Deci urmarea este, ca să mă supun voinții dumnezeiești, măcar de s'ar ivi în mine omul poftelor lumești, că aci e vorba doară de suflet și de pierderea lui.

De voiu pleca de aici cu inima stăpânită de ură, la ce-mi folosește iertarea și deslegarea ce am câștigat-o dela preot în sf. taină a mărturisirei, că acestea toate devin niște vorbe goale ce dispar ca frunza risipită de vânt; iar eu cu ce mă aleg, dacă nu cu alta, decât că-mi consum singur fericirea și na'r fi lipsă să mă mai osândească un altul, că eu singur mă osândesc pe mine și aceasta numai și numai din pricina urei ce mă stăpânește.

Așa se istoricește în „Istoria lumii“ că în vechime se spune de doi frați: Etiocle și Polynic, a căror tată a fost regele Thebei; iar frații se'nțeleșeră între sine ca pe viitor să stăpânească ei cu rândul, fiecare câte un an. Inceputu îl face Etiocle, dar prinzând el dragoste de domnie, nu mai voește să lase și pre fratele său de a domni și ajunseră în ceartă. Polynic cu ajutorul ostășesc al unui rege din vecini pornește război contra fratelui său și după ce se varsă mult sânge fără vreun rezultat, ajunseră frații la sfātuială și înțelegere ca se stârșească această ceartă printr'o luptă între ambii frați, dar așa că unul se rămână mort pe câmpul de luptă; iar cel rămas în viață să stăpânească ca rege. În fața ambelor armate se dă lupta între frați, dar aceștia se repeziră cu atâta sete de răzbunare și cu atâta ură, că ambii să răniră de moarte și rămaseră fără suflare pe câmpul de luptă; iar amăsurat obiceiului vechilor Greci, cadavrele lor sunt așezate pe o gramadă de lemne ca să arză. Se povestește că însăși flăcările se împărțiseră în două ca așa nici cenușa doară să nu se îmbine, căci frații se urau.

Și aceasta lature mult păcătoasă ni este dat s'o observăm și la noi, zișii creștini; că ura între frați e mai puternică; iar că ura e ca focul gheenei; căci dacă a cucerit odată inima, n'o mai alungă nici moartea.

Pe vremea când Christos propovăduia stânta sa lege, era în Ierusalim o femeie mult păcătoasă, Maria Magdalena, supranumită „păcătoasa orașului“ și evh. Marcu scrie: că Mântuitorul a scos din ea șapte draci . . . . și totuși Mântuitorul a iertat-o.

Mai știa Iisus că nu toți apostolii erau fără greșeli, și totuși îi suferea pe lângă sine, îi îmbrățișa. Iar El ca Dumnezeu atotștiutor, știa dinainte că Iuda cel din Iscariot e un trădător, un spurcat vânzător, că apostolul Petru jurase strâmb, că Toma apostolul se îndoia de învierea lui Christos, și i-a iertat și nu i-a urît.

Oameni suntem, deci supuși greșelilor; ar fi bine deci ca să nu judecăm pe alții, ca să nu fim judecați, ci iertând să câștigăm bisericii suflete credincioase. Mântuitorul prin iertare câștigă prin Maria Magdalena o zeloasă lăuitoare a creștinismului, apostolul Petru nu se sfiește a primi moartea de mucenic, tot așa și apostolul Toma; iar Iuda Iscarioteanul, mult îndurerat de vânzarea făcută și chinuit în conștiința: se spânzură, ca exemplu să fie în lume.

Să iertăm deci și să nu urîm!

Var, 15 Septembrie 1928.

## Frații.

### Cap. IV.

Voi sunteți feciori a unui Tată, o fraților! cari supt a unui grije ați fost, și pieptul a unei maice ați supt. Deci, legătura dragostei ca pe frați să vă împreuneze, ca pacea și fericirea în casa părintelui vostru totdeauna să lăcuiască. Iară dacă vă veți despărți pre lumea aceasta unul de altul, să vă aduceți aminte de rudenie, carea întru dragoste și unire necurmat a rămâne vă îndătoarește. De se află fratele tău în vre-o primejdie, ajutați; și de e sora ta în lipsă, nu o părăsi; și atuncia averea părintelui vostru va fi spre ținerea a toată casa, și grija lui va fi ca și mai înainte, întru frățască dragoste să vă vadă.

A cincina despărțire.

Înainte privirea, sau despărțirea întră oameni după întâmplare.

### Cap. I.

Înțelegătorii și neștiutorii.

Darurile minții sunt visticrii Dumnezeiești, care fiește cărui după măsură îi rânduieste parte. Dacă teau rânduit Dumnezeu cu înțelegere; dacă țiau luminat mintea cu științele adevărului: împartele celor neștiutori spre învățatură, iară celor înțelepți spre al tău însuși folos. Adevărata înțelepciune mai puțin ei își socotește, decât nebunia; cel înțelept adese ori își schimbă gândul; iară cel nebun rămâne îndărăpnic; el toate le știe, fără numai singur a sa neștiință ce nu știe. Lauda cea goală, e spurcăciune, și multe deșerte vorbe sunt nebunice; înțelepciunii se cuvine a nebunilor nerușinoasa nepricepere a o feri, neîntocmirea cuvintelor cu răbdare a o ascultă, și de slăbiciunile lor milă a avea. Cu a ta însușă nălucire să nute umfli, și să nu te lauzi cu înalta minte; căci cea mai adevărată cunoaștere a omului, e numai orbirea și nebunia. Cel înțelept cunoaște neîntregimea sa, și e blând, lui nu e delipsă a se nevoi ca să-și câștige laudă; iară cel nebun să înalță prin vadul cugetului, și se bucură de pietrișoarele cele mici, care

le vede pe fundul apei, le trage afară și ca nește pietrii scumpe altora le arată, și întru lauda altora își află desfătarea. El întru nevrednice lucruri se laudă cu mare deplinire; însă unde se rușinează neștiutori a se arăta, acolo e nebun. Pe singure cărările înțelepciunii caută luiși nebunie, însă rușinea și neimplinita nădejde, e plata ostenelelor lui. Iară cel înțelept își întărește cugetul prin cunoștințe; rădicarea măestriilor este bucuria lui, și folosul cel de comun cu cinstea îl încununează. Însă ajungerea faptelor celor bune, socotește el că e cea mai mare învățatură, și știința fericirii, este ostăneala vieții lui.

### Cap. II.

Avuții și Oarfenii (Săracii).

Omul, căruia Dumnezeu avuție, lângă aceea și minte iau dat, bine a o întrebuiță; este osebit miluit și are mare eminență. El de averea sa se bucură, căci aceea îi dă mijlocitori fapte bune a face. El pe cei săraci, căroro nedreptate li se face, îi apără, și pre cei puternici nui lasă, ca pe cei slabi săi sugrume. El ciarcă locurile dorului, și neîndestulările aceluia foarte le ispitește; lipsele aceluia cu înțelepciune și fără de însăși a sa laudă le ușurează. El ajută și meritele le răsplătește; el deșteaptă virtutea și prin sloboda a sa dare, înalță fiește ce folositoare punere înainte. El mari și de folos aducătoare lucruri împlinește; țarina lui se îmbogățește și cel ce o lucră trage luiși folos; el face planuri noauă și măiestriile înoesc. El, cele ce sunt mai mult de cap poște lipsa mesei sale, a săracilor a fi le socotește, și pentru aceea de cătră dânsii, nu le trage. Facerea de bine a lui, prin multa a sa avere nu încetează, el se bucură de avere, și bucuria lui e neîntinată. Însă vai de acelu, carele adună avuție peste fire, și numai întru aceea bucuria își află. Vai de acelu, carele pe cei săraci asupește, și sudorile acelora nu le socotește. Acelu toate asupelele fără de milă le înmulțește, și nenorocirea vecinului nui pasă. Lacrămile oarfenilor (săracilor) le înghite ca laptele; și plângerea văduvelor este urechilor lui cea mai mare desfătare. Iubirea de avuție iau împietrit inima: grija și nevoia nu poate să o moaie. Însă blăstămul nedreptății în toate părțile după el aleargă și viețuiește întru neîncetată frică. Spaima inimei și pofta sufletului spre răpire, pentru răutățile cele ce au făcut altora, singure își fac răsplătire. O! ce asemănare are ticăloșia sărăciei, cu vermele care lăcuiește în inima a unuia ca acela? Oarfănul (săracul) se poate mângăia, și se poate bucura, căci are multe pricini; în pace șede și în pace mănâncă, masa lui nu este încunjurată de lingușitor, și de nesățitori. Pe el slugile nu-l năcăjesc, și strigarea a multora rugători nui zeheesc. Adevărat cum că dulcețile cele ce au cei avuți, el nu le are, nici de boalele cele ce pot urma din trănsele nu se teme. Au doară pânea carea o mănâncă, nu este lui dulce? și apa carea o bea, au doară nu este sătei lui stămpărare? adevărat cu mult mai dulce decât beutura nesățiosului om. Lucrul îi ține sănătatea, și îi câștigă pace carea în patul lenei nu se află. Poftele sale le înfrânează cu îngăduirea și îngăduincioasa îndestulare este sufletului lui mai dulce, decât agonisirea averilor și a mărirei. Deci cel avut să nu se laude cu avuția sa, nici cel sărac să nu se desrădăjduiască întru sărăcia sa căci Dumnezeu amândurora le dă fericire și darea aceasta cu mult mai asemene se face, de cum ar putea un nebun să creadă.

(Urmează)

**Iulian Bălăngianu**  
preot.

## ȘTIRI

**Oprirea Slujbelor religioase în Rusia.** După o nouă lege rusească slujbele religioase, chiar cele particulare, sunt cu asprime interzise. Orice adunare de femei, copii sau tineri, în scop religios este oprită. Deasemenea sunt suprimate orice biblioteci sau casine pentru cetiri religioase; toate lucrurile sfinte sunt confiscate de Stat. Slujbele religioase în localurile publice și spitale sunt oprite, afară de cazul când bolnavii le pretind.

**Femei scoase afară din biserică** pentru că purtau rochii scurte. Dumineca trecută pastorul protestant din Pressburg făcând ocolul bisericii a dat afară toate femeile cari aveau rochii scurte. Moda zilelor de astăzi încurajează imoralitatea; cele cari practică această modă n'au ce căuta în biserică. Locul rochiilor scurte este pe promenadă — a spus în predica sa pastorul protestant.

**Comerț cu sclavi** în secolul al douăzecilea dela Nașterea lui Christos! Aproape nu-i vine omului să creadă. Și totuș așa este. Aceasta se constată dintr'un raport trimis Ligii Națiunilor de către Doctorul Meizan din Ierusalim. Numitul arată că în unele părți din Arabia 2000 de negri sunt vânduți în fiecare an ca sclavi. Dar comerțul cu sclavi se practică pe o scară întinsă și în Sudan și Abisinia. A devenit așa de firesc lucrul acesta că în unele orașe ca Hedjaz, autoritățile singure au fixat o taxă de 300 franci francezi pentru vânzarea unui sclav. În portul Ciddah — scrie mai departe dr-ul Meizan — piața unde sunt vânduți sclavii se află chiar lângă consulatele europene... dacă nu cumva aceia fac ca ministrul Afganistanului, trecut dela Paris la Moscova — contrabandă!

**Preluarea fabricilor noastre de chibrituri.** Potrivit contractului încheiat cu Suedezii — pentru acoperirea împrumutului dat nouă — începând cu ziua de 1 Iulie fabricele noastre și-au trecut conducerea acestora. În acest scop ei au trimis opt ingineri cari pe bază de inventar, au făcut preluarea fabricelor. În acest răstimp, până la isprăvirea lucrărilor de preluare, fabricele și-au suspendat munca.

**Aviz.** Se comunică Onoratului popor credincios, că la sârbătoarea Sf. Proroc Ilie 20 Iulie a. c. se va face obicinuitul pelerinaj la sfânta mănăstire dela „Izvorul Miron” din hotarul comunei Românești, protopresbiteratul Făgetului.

Cu acest prilej se va celebra sfânta Liturgie în sobor cu predică ocazională, iar lângă izvorul tămăduitor se va face sfântul maslu cu șapte preoți după trebuința fiecăruia; cei pregătiți se vor putea împărtăși cu sfânta cuminecătură. Făget la 10 Iulie 1929. *Sebastin Olariu* protopresbiter.

## BIBLIOGRAFIE

*Biblioteca Creștinului ortodox Nr. 60* **Lucrarea diavolească a Adventiștilor** de Dr. Grigorie Gh. Comșa, Episcopul Aradului.

În numerii de până acum ai acestei biblioteci pe lângă expunerea pozitivă a doctrinei ortodoxe, s'a avut în vedere mai ales combaterea sectei baptiștilor. În No. 60 Păr. Episcop ne atrage atențiunea asupra adventiștilor cari nu sunt mai puțin periculoși decât baptiștii. Broșura nu este o expunere amănunțită a doctrinei acestei secte, ci mai ales arătarea vieții conducătorilor lor, potrivnică moralei creștine, așa cum o prezintă unul dintre aderenții adventismului, Const. Ouatu. Broșura aceasta va fi un excelent mijloc preventiv față de secta adventiștilor, cari, deși nu sunt atât de numeroși ca baptiștii, totuș formează un mare pericol pentru Biserica noastră.

Prețul broșurei Lei 5 — plus 12 — Lei pt. francatura recomandată. Se poate comanda dela librăria diecezană din Arad.

### Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 244 Port. 1928.

#### Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2981/1927 efectuându-se execuțiunea la 12 Martie 1928 în favorul următorului Ferdinand Brand și Glimboca reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1.288 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrare și supra-sechestrare cari s'au prețuit în 2000 Lei — bani și anume: 2 căzi mari se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 1784/1928 G. pentru încasarea creanței de 1.288 Lei — bani capital cu 12% interese din 31 Maiu 1927 și speșele de 1268 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 17 Iulie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Glimboca la locuința următorului și toți aceia cari au voce de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 26 Iunie 1929. Portărel **M. Guran.**

### Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 11 Port. 1929.

#### Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 6527/1928 efectuându-se execuțiunea la 4 Ianuarie 1929 în favorul următorului Andrei Hefter

din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 700 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 1700 Lei — bani și anume: 1. un dulap alb, 2. un otoman, 3. una piele de porc, se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 228/1929 G. pentru încasarea creanței de 700 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 Octombrie 1928 și spesele de 547 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 18 Iulie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 26 Iunie 1929. Portărel **M. Guran.**

### **Corpul Portăreilor Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 692 Port. 1928

#### **Publicațiune de licitație.**

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3767/198 efectuându-se execuțiunea la 22 August 1928 în favorul urmăritului Andrei Hefer din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 2961 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 1400 Lei — bani și anume: 1. una canapea, 2. una oglindă de perete, 3. una lampă acățătoare, 4. un ceas de masă Wecher, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5554/1928 G. pentru încasarea creanței de 2961 Lei — bani capital cu 12% interese din 10 Iunie 1928 și spesele de 1184 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 16 Iulie 1929 la orele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât moielele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 26 Iunie 1929.

Portărel **M. Guran.**

### **Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.**

Nr. 712 Port. 1928.

#### **Publicațiune de licitație.**

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881

și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7943/1927 efectuându-se execuțiunea la 5 Septembrie 1928 în favorul urmăritului Francisc Silberstein din Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 217 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 1000 Lei — bani și anume: una clae de fân se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5564/1927 G. pentru încasarea creanței de 217 Lei — bani capital cu 12% interese din 3 Decembrie 1927 și spesele de 725 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 15 Iulie 1929 la orele 11 a. m. în comuna Cârpa la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 26 Iunie 1929.

Portărel **M. Guran**

### **Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.**

Nr. 865 Port. 1927.

#### **Publicațiune de licitație.**

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 515/1927 efectuându-se execuțiunea la 18 Septembrie 1928 în favorul urmăritului Eugen Doner din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 989 Lei — bani capital și acces. mobile sechestrate și suprasedstrate cari s'au prețuit în 1000 Lei — bani și anume: 1. un dulap de brad cu trei rafturi în stare bună se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5529/1928 G. pentru încasarea creanței de 989 Lei — bani capital cu 12% interese din 25 Ianuarie 1927 și spesele de 592 Lei 30 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 16 Iulie 1929 la orele 12 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 26 Iunie 1929.

Portărel, **M. Guran**

## Publicațiune de licitație.

Subsemnatul curator subst. al masei falimentare a comerciantei Aurelia Iritz din Caransebeș în baza autorizației Tribunalului Caransebeș Nr. 750/1929 Fal. prin aceasta aduc la cunoștință tuturor celor interesați, că diferite mărfuri de manufactură precum și aranjamentul din prăvălie, aparținătoare masei falimentare se vor vinde la **22 Iulie ora 9 a. m.** și eventual în zilele următoare prin licitație publică aceluia, cari vor oferi mai mult pentru această marfă și aranjament.

Caransebeș la 8 Iulie 1929.

**Dr. E. Róth**  
curatorul masei.

### judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 989/1929 cf.

## Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmărirea firma Banca Banatului din Caransebeș repr. prin Dr. George Dragu contra urmăritului Nicolae Stoian din Ciuta la cererea urmăritului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilului (No. coalei cf. 163 No. top. 621 arătură în Zavoi de 1100 stp. cu cu prețul de strigare 11.000 Lei; 1/2 parte din imobilul cuprins în coala 224 No. top. 344 casa No. 111 cu curte de 38 stp. cu prețul de strigare de 10.000 lei; 1/2 parte din imobilele cuprinse în coala 385 A. I. 1—2 No. top. 927—928 arătură și fânași în Seliste de 1550 stp. și 236 stp. cu prețul de strigare de 9000 lei; A. +1 No. top. 1794 fânași în Valea rea de 2 jugh. 924 stp. cu prețul de strigare de 15.000 lei; pentru incasarea creanței de 19.000 lei capital, interese de 12% dela 29 Aprilie 1928, spese de proces și de executare de 1945 lei fixate până acum, spese de 666 lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **31 Iulie 1929 ora 10 la casa comunală a comunei Ciuta.**

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute pe un preț mai mic decât jumătate resp. două treimi din prețul de strigare.

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XL. 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Caransebeș, la 6 Aprilie 1929.

pentru conformitate:

**Leo Pető** mp. judecător

**I. Vasilievici** p. dir. cf.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean

## Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 5 Port. 1929.

## Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din lege 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 4996/1927 efectuându-se execuțiunea la 4 Ianuarie 1929 în favorul urmăritului Carol Tolvay din Băile-Herculane reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domicilat în Caransebeș, pentru suma de 860 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate, cari s'au prețuit în 2.800 Lei — bani și anume: 1. Un ceas de perete cu pendulă, 2. Un otoman se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 231/1929 G. pentru încasarea creanței de 860 Lei — bani capital și spesele de 392 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **18 Iulie 1929 la oarele 11 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie, de a cumpăra sunt invitați, cu aceia observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora. Caransebeș la 26 Iunie 1929.

Portărel **M. Guran.**

**O casă cu local de prăvălie, în stare bună, precum și diferite mobile se vinde din cauza plecării. — A se adresa la D-nul Karl Ruppert pantofar, Caransebeș, Str. Paul-Chinezu No. 8.**

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

## VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apeduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan” în Băile Erculane.